

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

242256

พหุวิธีการทางภาษาศาสตร์ของผู้นับถือนิกายออร์ทอดอกซ์

ภาวณิธิ อรรถนิพนธ์

งานวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตุลาคม ๒๕๖๑

วิทยานิพนธ์นี้เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

พฤติกรรมการทำงานกันของผู้ป่วยจิตเวช จังหัดนราธิวาส

ภาวิณี อุ่เพียรพงษ์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ ภาวิณี อุ่เพียรพงษ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กริพงษ์ กริมนัส)

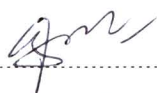
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กริพงษ์ กริมนัส)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภา นันทวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร จันทร์ฉาย)

คณะสาขารณสุขศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะสาขารณสุขศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธร ตันวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถิรพงษ์ ถิรมนัส อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่นายธงชัย เลิศวิไลรัตนพงศ์ นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเวชกรรมป้องกันสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา นายอดิศักดิ์ วงศ์วิทยาพิทักษ์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการสำนักงานควบคุมโรคเขต 12 นายอาทิตย์ จิรพงศ์ธรรมา เกสัชกรชำนาญการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ ขอขอบคุณนางนอร์มา ไชยลาภ นักวิชาการสาธารณสุข โรงพยาบาลบาเจาะ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลยี่งอเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา และสถานีอนามัย/ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยิ่งงอกท่านตลอด เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร รวมถึง ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัยทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ ทุกคนในครอบครัว ที่ให้การช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ให้กำลังใจและให้ คำปรึกษา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต นครราชสีมา ทุกท่านที่ได้ให้การช่วยเหลือ สนับสนุนในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งเป็นกำลังใจในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูจดเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีการศึกษาและ ประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

ภาวิณี อุเพียรพงษ์

51923162: ส.ม. (สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต)

242256

คำสำคัญ: พฤติกรรมการทายากันยุง/ โรคชิกุนคุนยา/ ผู้ป่วยโรคชิกุนคุนยา

ภาวิณี อุเพียรพงษ์: พฤติกรรมการทายากันยุงของผู้ป่วยชิกุนคุนยา

จังหวัดนราธิวาส (REPELLENT USING BEHAVIOR AMONG CHIKUNGUNYA IN

NARATHIWAT PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์: ถิรพงษ์ ถิรมนัส, Ph.D.,

89 หน้า. ปี พ.ศ. 2552.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคชิกุนคุนยา ความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุง ทักษะการทายากันยุง การปฏิบัติในการทายากันยุงของผู้ป่วยชิกุนคุนยา และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคชิกุนคุนยา ความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุง ทักษะการทายากันยุง กับการปฏิบัติในการทายากันยุงของผู้ป่วยชิกุนคุนยา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ป่วยโรคชิกุนคุนยาอำเภอเมืองที่รับยาทาากันยุงในเดือนพฤษภาคม 2552 ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและออกจากโรงพยาบาล 5 วัน จำนวน 46 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการปฏิบัติการทายากันยุงของผู้ป่วยโรคชิกุนคุนยา ความรู้เรื่องการทายากันยุง และทักษะการทายากันยุงของผู้ป่วยชิกุนคุนยา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลการแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน t-test และ Fisher's Exact test

ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ป่วยชิกุน คุนยาส่วนใหญ่ มีระดับความรู้ปานกลางร้อยละ 47.8 มีความรู้การทายากันยุงระดับปานกลางและระดับต่ำ เท่ากันร้อยละ 43.5 ทักษะการทายากันยุงพบว่าส่วนใหญ่มีทักษะระดับปานกลางร้อยละ 76.1 ส่วนใหญ่มีการทายากันยุงร้อยละ 89.1 และแต่ละวันทาซ้ำทุก 24 ชั่วโมง ร้อยละ 45.7 ส่วนใหญ่ทายากันยุงช่วงมีไข้รวมทั้งหมด 1 วัน ร้อยละ 23.9 ความรู้เกี่ยวกับโรคชิกุนคุนยา ความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุง และทักษะเกี่ยวกับการทายากันยุงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทายากันยุง จึงควรมีการให้สุศึกษา และการประชาสัมพันธ์เรื่องโรคชิกุนคุนยา เกี่ยวกับการรักษาโรคชิกุนคุนยา การปฏิบัติตัวเมื่อป่วยเป็นโรคชิกุนคุนยา เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคชิกุนคุนยาในชุมชน

51923162: M.P.H. (MASTER OF PUBLIC HEALTH)

242256

KEYWORDS: REPELLENT USING BEHAVIOR/ CHIKUNGUNYA/ AMONG
CHIKUNGUNYA.

PAWINEE UPIENPONG: REPELLENT USING BEHAVIOR AMONG
CHIKUNGUNYA IN NARATHIWAT PROVINCE.

ADVISOR: THIRAPONG THIRAMANUS, Ph.D., 89 P. 2009.

This research. Aims to study knowledge about the disease as Chikungunya. Repellent using Behavior knowledge about each mosquito. Using attitudes to each mosquito. Using practices in each of the patients mosquito ku shi Pig a drug. And the relationship between knowledge about the disease Chikungunya. Using knowledge about each mosquito. Using attitudes to each mosquito. To practice in another mosquito Using patients Chikungunya. The samples in this research. Patients Yingo district using Behavior Among Chikungunya paint together in May 2552 at age 15 and over from hospital 5 days of 46 cases using the research tools include. Personal information questionnaire. Using operating information of each mosquito patients Chikungunya. Knowledge of each mosquito using. Using and attitudes of each mosquito patient drug Chikungunya. Data analysis by computer. Program finished. Using statistics to analyze the frequency distributions per cent of the average standard deviation Median t-test and Fisher's Exact test.

Research results show that. Knowledge about the disease as Chikungunya. Using knowledge about each mosquito. And attitudes about using no relationship between mosquito behavior using each mosquito.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	8
ข้อจำกัดของการวิจัย	8
นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	10
ความรู้เกี่ยวกับโรค ซิคุนคุนยา	12
ความรู้เกี่ยวกับสารทากันยุง	21
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	22
แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติ	26
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรม (KAP)	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
รูปแบบการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การตรวจสอบข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
การพิทักษ์สิทธิตัวอย่าง	36
4 ผลการวิจัย	37
ข้อมูลทั่วไป	38
ความรู้เกี่ยวกับโรคซิคุนคุนยาของผู้ป่วยซิคุนคุนยา	40
ความรู้เกี่ยวกับทายากันยุงของผู้ป่วยซิคุนคุนยา	46
ทัศนคติต่อการทายากันยุงของผู้ป่วยซิคุนคุนยา	51
การปฏิบัติในการทายากันยุงของผู้ป่วยซิคุนคุนยา	53
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย	62
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	71
ประวัติย่อของผู้วิจัย	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนผู้ป่วยโรคชุกุนกุนยา จำแนกตามรายจังหวัด เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552	3
2 จำนวนผู้ป่วยและอัตราป่วยโรคชุกุนกุนยา จำแนกตามรายอำเภอ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552	4
3 จำนวนร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	38
4 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคชุกุนกุนยาของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	41
5 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคชุกุนกุนยาของผู้ป่วยที่ตอบถูกผิด	45
6 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับโรคชุกุนกุนยา	46
7 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุงของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	47
8 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุงของผู้ป่วยที่ตอบถูกผิด	50
9 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุงของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	51
10 จำนวนและร้อยละของทัศนคติต่อการทายากันยุงของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	52
11 จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติต่อการทายากันยุงของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	53
12 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติในการทายากันยุงของผู้ป่วยชุกุนกุนยา	54
13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	56
14 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	56
15 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	57
16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการปฏิบัติในการทายากันยุง	57
17 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	58
18 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของครอบครัวต่อเดือนกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	58
19 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	59
20 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคชุกุนกุนยากับการปฏิบัติในการทายากันยุง	59
21 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการทายากันยุงกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	60
22 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับการทายากันยุงกับการปฏิบัติในการทายากันยุง	60

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7